

یک مشخصه از ۴-همریختی‌های جردن

عباس زیوری کاظم‌پور*

استادیار، گروه ریاضی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آیت الله بروجردی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۶/۳۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۰/۱۸

A characterization of 4-Jordan homomorphisms

Abbas Zivari-Kazempour

Assistant Professor, Department of Mathematics, Faculty of Sciences,
University of Ayatollah Borujerdi

Received: 9/22/2017

Accepted: 1/8/2018

Abstract: Let $n \in \{2, 3, 4\}$ be fixed. In this paper under special hypotheses we prove that each n -Jordan Homomorphism from unital Banach algebra A into a commutative Banach algebra B is an n -Homomorphism.

Keywords: n -Homomorphism, n -Jordan Homomorphism, Commutative Banach algebra.

چکیده: فرض کنید $n \in \{2, 3, 4\}$ ثابت باشد. در این مقاله تحت شرایط خاص ثابت می‌کنیم که هر n -همریختی جردن از جبر باناخ یک‌دار A به توی یک جبر باناخ جابجایی B یک n -همریختی است.

کلمات کلیدی: n -همریختی، n -همریختی جردن، جبر باناخ جابجایی.

۱ مقدمه

مطب نادرست است. مفهوم n -همریختی‌ها برای جبرها روی میدان اعداد مختلط توسط حجازیان^۱ و همکارانش در منبع [۱] مورد مطالعه قرار گرفت. برخی از خواص n -همریختی‌ها در منبع [۲] به دست آمده است.

در [۳] اسحاقی گرجی^۲ مفهوم n -همریختی‌های جردن را معرفی کرد. یک تابع خطی f بین جبرهای باناخ A و B یک n -همریختی جردن نامیده می‌شود اگر برای هر $a \in A$

فرض کنید A و B جبرهای باناخ مختلط، $n \geq 2$ یک عدد صحیح و $f: A \rightarrow B$ یک تابع خطی باشد. در این صورت f یک n -همریختی نامیده می‌شود اگر برای هر $a_1, a_2, \dots, a_n \in A$

$$f(a_1 a_2 \dots a_n) = f(a_1) f(a_2) \dots f(a_n).$$

به طور عام یک n -همریختی فقط یک همریختی نامیده می‌شود. واضح است که هر همریختی برای $n \geq 2$ یک n -همریختی می‌باشد، ولی در حالت کلی عکس این

¹Hejazian

²Eshaghi Gordji

به دست آمده است. در این مقاله برای $n \in \{2, 3, 4\}$,

نشان می‌دهیم که اگر برای هر $a, b, x, y \in A$

$$f(axby - aybx) = 0,$$

آنگاه هر $-n$ -همریختی جردن f از جبر باناخ یک‌دار

A به جبر باناخ جابجایی B یک $-n$ -همریختی است.

۲ یک تجزیه از ۴-همریختی‌های جردن

لم ۱. فرض کنید $n \in \{2, 3, 4\}$ ثابت و A یک جبر

باناخ یک‌دار با واحد e باشد. اگر $f: A \rightarrow B$ یک

$-n$ -همریختی جردن ناصفر باشد، آنگاه $f(e) \neq 0$.

برهان. حالت $n=2$ ساده است. حالت $n=3$ لم ۲.۲

از منبع [۸] می‌باشد. لذا فرض کنید $n=4$ باشد و

$f: A \rightarrow B$ یک -4 -همریختی جردن ناصفر باشد.

بنابراین برای هر $a \in A$ $f(a^4) = f(a)^4$.

با جایگذاری $x+y$ بجای a ، رابطه زیر حاصل

می‌شود:

$$I+J = 6f(x)^3 f(y)^3 + 4f(x)^2 f(y)^4 + 4f(x)f(y)^5, \quad (2)$$

که در آن

$$I = f(x^4 y^4 + y^4 x^4 + xyxy + xy^3 x + yx^3 y + yx^4 y),$$

و

$$J = f(x^3 y + x^2 yx + y^3 xy + y^2 x + xyx^3 + y^4 + yx^3 + yxy^3).$$

با جایگذاری $-y$ بجای y در رابطه (۲) به دست

می‌آوریم:

$$I-J = 6f(x)^3 f(y)^3 - 4f(x)^2 f(y)^4 - 4f(x)f(y)^5. \quad (3)$$

بنابر روابط (۲) و (۳)، برای هر $x, y \in A$

$$I = 6f(x)^3 f(y)^3. \quad (4)$$

$$f(a^n) = f(a)^n.$$

یک -2 -همریختی جردن به طور ساده یک همریختی

جردن نامیده می‌شود. قابل ذکر است که اگر $n=2$

باشد، آنگاه برای هر $a \in A$ $f(a^2) = f(a)^2$ ، لذا با

تعویض a با $a+b$ نتیجه می‌شود که برای هر

$$a, b \in A$$

$$f(ab+ba) = f(a)f(b) + f(b)f(a). \quad (1)$$

به عبارت دیگر f یک همریختی جردن است

اگر و تنها اگر رابطه (۱) برقرار باشد [۴]. واضح است که

هر $-n$ -همریختی یک $-n$ -همریختی جردن می‌باشد،

ولی در حالت کلی عکس این مطب نادرست است. به

عنوان مثال برای حالت‌های $n \in \{2, 3, 4\}$ نشان داده

شده که هر $-n$ -همریختی جردن بین جبرهای باناخ

جابجایی A و B یک $-n$ -همریختی است [۳].

همچنین این نتیجه برای هر عدد طبیعی گسترش داده

شد [۵].

زلاسکو^۱ یک مشخصه از همریختی‌های جردن را

در منبع [۶] بیان نموده که در زیر به آن اشاره می‌کنیم.

برای رویکرد دیگری از این نتیجه به مرجع [۷] مراجعه

کنید.

قضیه ۱. فرض کنید A یک جبر باناخ باشد که لزوماً

جابجایی نیست و فرض کنید B یک جبر باناخ نیم‌ساده

و جابجایی باشد. در این صورت هر همریختی جردن

$f: A \rightarrow B$ یک همریختی است.

نتایج متعددی در مورد -3 -همریختی جردن روی

جبرهای باناخ و C^* -جبرها توسط نویسنده در [۸]

¹Zelazko

$$I = \epsilon f(x)^{\tau} f(y)^{\tau}. \quad (7)$$

بنابر فرض

$$\begin{aligned} f(xyxy) &= f(yxyx) \\ (x^{\tau}y^{\tau}) &= f(y^{\tau}x^{\tau}), \end{aligned}$$

لذا با جایگذاری روابط فوق در رابطه (۷) به دست می‌آوریم:

$$\begin{aligned} 2f(x^{\tau}y^{\tau} + xyxy) + f(xy^{\tau}x + yx^{\tau}y) \\ = \epsilon f(x)^{\tau} f(y)^{\tau}. \end{aligned} \quad (8)$$

با جایگذاری $a+b$ به جای x ، در رابطه (۸)، تساوی زیر به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} 2f(aby^{\tau} + bay^{\tau} + ayby + byay) \\ + f(ay^{\tau}b + by^{\tau}a + yayb + ybya) \\ = 12f(a)f(b)f(y)^{\tau}. \end{aligned} \quad (9)$$

فرض کنید a متعلق به هسته f دلخواه باشد، لذا $f(a) = 0$. فرض کنید e عنصر واحد A باشد. با جایگذاری e بجای y ، در رابطه (۹) نتیجه می‌شود:

$$f(ab + ba) = 0. \quad (10)$$

بنابر فرض، $f(ab) = f(ba)$ ، لذا بنابر رابطه (۱۰)، $f(ab) = f(ba) = 0$. بنابراین ab, ba متعلق به هسته f است. در نتیجه هسته f یک ایده‌آل در A است. \square

اکنون قضیه اصلی را بیان و اثبات می‌کنیم.

قضیه ۳. فرض کنید $n \in \{2, 3, 4\}$ ثابت و $f: A \rightarrow B$ یک n -همریختی جردن از جبر باناخ یک‌دار A به جبر باناخ جابجایی B باشد به طوری که برای هر $a, b, x, y \in A$

$$f(axby - aybx) = 0. \quad (11)$$

در این صورت f یک n -همریختی است.

اکنون فرض کنید که $f(e) = 0$ باشد، در این صورت با جایگذاری e بجای y در رابطه (۴) نتیجه می‌شود که برای هر $x \in A$

$$\epsilon f(x^{\tau}) = 0. \quad (5)$$

با جایگذاری $x+e$ بجای x در رابطه (۵) نتیجه می‌شود که $f(x^{\tau} + 2x + e) = 0$. بنابراین برای هر $x \in A$ ، $f(x) = 0$ ، که این با فرض ناصفر بودن f در تناقض است. لذا فرض خلف باطل و $f(e) \neq 0$ است. \square

در حالت کلی هسته یک n -همریختی جردن ممکن است یک ایده‌آل نباشد. برای مشاهده یک مثال نقض به منبع [۷] مراجعه شود. نتیجه زیر تحت شرایط خاص نشان می‌دهد که هسته یک n -همریختی جردن یک ایده‌آل است.

قضیه ۲. فرض کنید $n \in \{2, 3, 4\}$ ثابت و $f: A \rightarrow B$ یک n -همریختی جردن از جبر باناخ یک‌دار A به جبر باناخ جابجایی B باشد به طوری که برای هر $a, b \in A$

$$f(ab - ba) = 0. \quad (6)$$

در این صورت هسته f یک ایده‌آل در A است.

برهان. حالت $n=2$ ساده است. در واقع اگر f یک همریختی جردن باشد، آنگاه از روابط (۱) و (۶) نتیجه می‌شود که f یک همریختی است. بنابراین هسته f یک ایده‌آل در A است. حالت $n=3$ قضیه ۳.۵ از منبع [۹] می‌باشد. لذا فرض کنید $n=4$ و $f: A \rightarrow B$ یک 4 -همریختی جردن ناصفر باشد. بنابراین برای هر $a \in A$ ، $f(a^{\tau}) = f(a)^{\tau}$ ، بنابر رابطه (۴) برای هر $x, y \in A$

$$f(bxay) = f(baxy) = f(bayx). \quad (18)$$

$$f(axby) = f(abxy) = f(abyx) \\ = f(bayx).$$

با جایگذاری روابط (۱۷) و (۱۸) در رابطه (۱۶) نتیجه

می‌شود که برای هر $a, b, x, y \in A$

$$f(abxy) = f(a)f(b)f(x)f(y).$$

بنابراین f یک ۴-همریختی است. \square

۳ یک تجزیه از همریختی‌های جردن

لم ۲. هر همریختی جردن f بین جبرهای باناخ A و

B یک n -همریختی جردن است.

برهان. فرض می‌کنیم که f یک همریختی جردن باشد،

لذا برای هر $a, b \in A$

$$f(ab + ba) = f(a)f(b) + f(b)f(a). \quad (19)$$

با جایگذاری a^2 به جای b در رابطه (۱۹) نتیجه

می‌شود که برای هر $a \in A$

$$f(a^3) = f(a)^3. \quad (20)$$

بنابراین f یک ۳-همریختی جردن است. با جایگذاری

a^3 به جای b در رابطه (۱۹) عبارت زیر به دست

می‌آید:

$$2f(a^3) = f(a)f(a^3) + f(a^3)f(a). \quad (21)$$

بنابر روابط (۲۰) و (۲۱)، برای هر $a \in A$

$f(a^4) = f(a)^4$. لذا f یک ۴-همریختی جردن است.

اکنون یک بحث استقرایی نشان می‌دهد که حکم برای

هر $n \in \mathbb{N}$ برقرار است. \square

تابع خطی f بین جبرهای باناخ یکدار A و B

یکدار نامیده می‌شود هرگاه $f(e) = e'$ که در آن

همانی جبر باناخ A و e' همانی جبر باناخ B است.

برهان. حالت $n = 2$ ساده است. حالت $n = 3$ قضیه

۲.۷ از منبع [۸] می‌باشد. فرض کنید $n = 4$ و

$f: A \rightarrow B$ یک ۴-همریختی جردن ناصفر باشد.

لذا برای هر $a \in A$ ، $f(a^4) = f(a)^4$. بنابر رابطه (۴)

برای هر $x, y \in A$ ، $I = 6f(x)^2f(y)^2$ که در آن

$$I = f(x^2y^2 + y^2x^2 + xyxy \\ + xy^2x + yxyx + yx^2y). \quad (12)$$

فرض کنید e عنصر واحد A باشد. با جایگذاری e

بجای a و b در رابطه (۱۱) برای هر $x, y \in A$

نتیجه می‌شود که

$$f(xy - yx) = 0. \quad (13)$$

از روابط (۱۱) و (۱۳) نتیجه می‌شود که

$$f(xxyy) = f(yxyx) \\ f(xy^2x) = f(x^2y^2) = f(y^2x^2) = f(yx^2y),$$

با جایگذاری روابط فوق در رابطه (۱۲) به دست

می‌آوریم:

$$2f(x^2y^2) + f(xyxy) = 3f(x)^2f(y)^2. \quad (14)$$

با جایگذاری $a + b$ به جای x ، در رابطه (۱۴)، تساوی

زیر حاصل می‌شود:

$$2f(aby^2 + bay^2) + f(ayby + byay) \\ = 6f(a)f(b)f(y)^2. \quad (15)$$

تعویض $x + y$ با y در رابطه (۱۵)، نشان می‌دهد که

$$2f(abxy + abyx + baxy + bayx) \\ + f(axby + aybx + bxay + byax) \\ = 12f(a)f(b)f(x)f(y). \quad (16)$$

از رابطه (۱۱) نتیجه می‌شود که

$$f(byax) = f(bxay) \\ f(aybx) = f(axby). \quad (17)$$

از طرفی بنابر قضیه قبل هسته f یک ایده‌آل در A

است، لذا بنابر رابطه (۱۳)،

با جایگذاری $a+e$ به جای a در رابطه (۲۳) داریم

$$f(3a^2 + 2a^3) = 3f(a)^2 + 2f(a)^3. \quad (24)$$

با جایگذاری $a+e$ بجای a در رابطه (۲۴)، تساوی

زیر حاصل می‌شود:

$$f(a^2) = f(a)^2. \quad (25)$$

از روابط (۲۴) و (۲۵) نتیجه می‌شود که برای هر

f یک n -همریختی $f(a^2) = f(a)^2, a \in A$ لذا

جردن است. یک بحث مشابه نشان می‌دهد که حکم

برای هر $n \geq 4$ ، برقرار است. \square

نتیجه زیر از لم ۱ و قضیه ۲ به دست می‌آید.

نتیجه ۱. تابع خطی و یکدار f بین جبرهای باناخ A و

B یک همریختی جردن است اگر و تنها اگر برای

$n \geq 2$ ، یک n -همریختی جردن باشد.

قضیه ۴. برای $n \geq 2$ ، هر $(n+1)$ -همریختی جردن

یکدار f بین جبرهای باناخ A و B یک

n -همریختی جردن است.

برهان. فرض کنید $n = 2$ و $f: A \rightarrow B$ یک

3 -همریختی جردن یکدار باشد. در این صورت برای

هر $a \in A$

$$f(a^2) = f(a)^2. \quad (22)$$

با جایگذاری $a+e$ بجای a در رابطه (۲۲) به دست

می‌آوریم، $f(a^2) = f(a)^2$. بنابراین f یک همریختی

جردن است. اکنون فرض کنید $n = 3$ و

$f: A \rightarrow B$ یک 4 -همریختی جردن یکدار باشد.

بنابراین برای هر $a \in A$

$$f(a^4) = f(a)^4. \quad (23)$$

References

[1] S. Hejazian, M. Mirzavaziri, M.S. Moslehian, n -Homomorphisms, Bull. Iranian Math. Soc., 31 (2005) 13-23.

[2] J. Bracic, M.S. Moslehian, On automatic continuity of 3-homomorphisms on Banach algebras, Bull. Malaysian. Math. Sci. Soc., 30 (2007) 195-200.

[3] M.E. Gordji, n -Jordan homomorphisms, Bull. Aust. Math. Soc., 80 (2009) 159-164.

[4] T.W. Palmer, Banach Algebras and the General Theory of *-Algebras: Volume 2, *-Algebras, Cambridge University Press, 1994.

[5] E. Gselmann, On approximate n -Jordan homomorphisms, in: Annales Math. Silesianae, 2014, pp. 47-58.

[6] W. Zelazko, A characterization of multiplicative linear functionals in complex Banach algebras, Studia Math., 30 (1968) 83-85.

[7] A. Zivari-kazempour, A characterization of Jordan homomorphism on Banach algebras, Chinese J. Math., 2014 (2014).

[8] A. Zivari-kazempour, A characterization of 3-Jordan homomorphism on Banach algebras, Bull. Aust. Math. Soc., 93 (2016) 301-306.

[9] A. Zivari-Kazempour, A characterization of Jordan and 5-Jordan homomorphisms between Banach algebras, Asian-European J. Math., 11 (2018) 1850021.